

3 ЛЮБОВИ ДО СВОГО. ЖІНКИ-ЛІДЕРИ

Wystawa dokumentalna — zasady udostępniania

3 любви до своего. Жінки-лідери jest wystawą dokumentalną Zjednoczenia Łemków, w nawiązaniu do roli kobiet w organizacji, zrealizowaną ze środków własnych Zjednoczenia.

Wystawa po raz pierwszy była prezentowana w Galerii plenerowej podczas 41. Łemkowskiej Watry w Zdyni, w dniach 14–16 lipca 2023 roku.

Kurator wystawy: Anna Bukowska

Opracowanie treści: Anna Bukowska

Korekta: Wiktoria Hojsak

Opracowanie graficzne: Dymitr Majczak

Źródła fotografii, dokumentów: Wiktoria Hojsak, Olga Solarz, Oksana Graban-Lichtańska, Maria Keleczała (z Monczaków), Julia Onyszkanycz, Anna Bukowska, Anna Dobrowolska, Emilia Helena Striłka (z domu Pyrz), Olga Leśkiw (z domu Pyrz), Anna Barnat, Aleksandra Bajus, Justyna Wyszowska, Joanna Łabowska, Ewa Świątkowska, Luba Dziubina, Lidia Świątkowska, Lidia Tyławska, Renata Gabło-Szeptak, archiwa kwartalnika „Watra”

Dane techniczne wystawy

- Na wystawę składa się 5 plansz prezentujących 4 panele tematyczne
- Rozmiar każdej planszy wynosi: 70 x 100 cm
- Plansze są ponumerowane na odwrocie, wg kolejności eksponowanych treści
- Plansze są wykonane z płyty PCV o grubości 4 mm, z otworami do montażu, wyciętymi w narożnikach. Otwory posiadają średnicę 8 mm

Warunki wypożyczenia wystawy

Wystawa jest udostępniana bezpłatnie, jednak strona zainteresowana wypożyczeniem pokrywa koszty transportu lub przesyłki, oraz koszt ewentualnych uszkodzeń (w razie poważnych zniszczeń – będzie to koszt nowego wydruku).

ZAPRASZAMY DO WSPÓŁPRACY!

SPIS PLANSZ WYSTAWY

NR	TYTUŁ PANELU	
1	<u>З ЛЮБОВИ ДО СВОГО. ЖІНКИ-ЛІДЕРИ</u>	
2	I	Лишити слід на землі
3	II	Не є річч неможливих
4	III	Повернути што миняло
5	IV	Театр життя

WIZUALIZACJA

1.

2.

3.

4.

5.

Опрацювання: Анна Буковська
Коректа: Вікторія Гойсак
Графічне оформлення: Дмитро Майчак

З ЛЮБОВИ ДО СВОГО. ЖІНКИ ЛІДЕРКИ

Джерела і автори інформації і фото:

Вікторія Гойсак, Ольга Соляр, Оксана Грабан-Ліхтанська, Марія Келечава з Мончаків, Юлія Онишканич, Анна Буковська, Анна Добровольська, Емілія Олена Стрілка (дівоче Пиж), Ольга Леськів (дівоче Пиж), Анна Барнат, Олександра Баюс, Юстина Вишовська, Йоганія Лабівська, Ева Святківська, Люба Дзюбина, Лідія Святківська, Лідія Тилявська, Рената Габло-Шептак і архів номерів квартальника "Ватра".

З ЛЮБОВИ ДО СВОГО. ЖІНКИ ЛІДЕРКИ

ЛИШИТИ СЛІД НА ЗЕМЛІ

Рахується лем она – клич 41 Ватри. Каждый буде го інакше інтерпретував, єдни подумают о жінці, други о Ватрі, а так напавду найважніша є ОНА – НАША ЛЕМКІВЩИНА. Она нас манит, чарує, кличе шторік, притігат на Ватру. Не єден раз використат до того дівчата і жінки. Повідають, же то сила ватряного огня так притігат, а, може, весели очи дівчат, зальотни очижінок, несміла усмішка, танці при сцені і співи при шатрах? Любов до нашой землі дає силу творіня, інспірує, позитивні накручат. Нич само ся не робит. За каждым досягніньом стоят люде. В організаційнім комітеті тіж є дуже жінок. Жінки працюют активні в структурах Об'єднання лемків. Вродилися в різних місцевостях в цілій Польщі, сут в ріжним віці, мают ріжни професії. Так ріжни, а мают штоси спільне, штоси, што їх єднат, дає силу - и виходят з тим до інших - ТО ЛЮБОВ ДО СВОГО, ДО ЛЕМКІВЩИНИ, ТРАДИЦІЇ, КУЛЬТУРИ. Тоту любов, винесли з рідних хиж, то родиче їх «вивінували». Навчили той любови. Родиче дают любов, котра в дорослім житю позвалят поборювати перешкоди. «Любов до Лемковини і Лемків випилам з материним молоком, николи не задумувалам ся, чи буду діяти для нашой культури, тото было для ня чысто натуральне, як тото, же сонце сходит і заходит – повідат Оксана Грабан – Ліхтаньска. Жінки в гнешнім світі функціонуют в різних вимірах, найчастіше в трьох: родинним, професійним и суспільним. Тоти виміри ся лучат, не все можна їх одділити. І так напавду тота праця для інших - то тіж наука своїх діти, вказуєме їм, як діяти, не сут то порожні слова, прецін вчине ся Perez працю. В презентації не годен не згадати тоти жінки, яки одишли до ліпшого світа. Они вказували дорогу, яком треба ити, жеби втримати и реактивувати наши танці, пісні, про яки зме позабили. Ансамбль «Лемківський перстеник» обходит ювілей 20-літя. Можеме відіти, кілко діти Perez нього «перешло». Повспоминайме разом, почуємеся молодши о 20 років!

Опрацюваня: Анна Буковска
Коректа: Вікторія Гойсак
Графічне оформліня: Дмитро Майчак

Меланія Ковальська

Народжена 14.01.1929 р., з родичі Марії з Трохановських і Йосифа Ковальського в Полянах коло Криниці (сестра Михайла Ковальського – каліграфічного головного редактора «Ватри»). Од дитинства поважні хворіла, могла лем закончити нашу притокату школу. Написала кілька дописів, заміщених в журнальнику «Ватра». Ціле своє життя кичивала, а свої вишмарки дарувала родині, знайомим. Випала і впадала тифозним лемківським візором 12 гористіх для молодіжного ансамблю «Іскорки». В тих строгах виступували десятки разів, м. ін. в Баршні, Кошаліні, Солоті, Кракові, Перемислі. По роках звання «Іскорки» кичили іх члени за стравми перешли до ансамблю «Лемковина». Меланія Ковальська померла 5.02.2006 р.

Лідія Курилло з Адамом Бyszczek

Лідія Курилло

Лемкина з роду Курилло з Фальчинки по татові Теофілю і з роду Іванівичів з Білгородки по матері Любомир. Раджена 6 сінця 1928 р. в Лешні Познаньського воєводства, в 1940 році з мати і брати замишчала в Кракові, недалеко церкви св. Марборта. Замедлого іх нашкода стала інтелектуальним кермань краківської пародії. Ту заховалися нім кичи з концентраційного табору в Татергофі і велика лемківська бібліотека.

Лідія походила з родинки, котра шинувала свою українську ідентичність. До гнеськи в церкви во Фальчинці заховалася стійкість до св. Володимирів в трикутник в руках, розпис зробив незнанний іконописець за часів парокуюня ту відділ пані Лідія - отця Василя Курилло в 1910-1930-х роках. Лідія разом з братом Олександром, нагістром коридарички наук дуже часу і сил посветили церковно-іконописним справам, м. ін. припинилися до посверія на власність УПЦК храму святого Марборта в Кракові в 1998 р., котрий перенес польський Костел по 1947 р. Своєю лемківською бібліотеку переклали ОП. Померла 12.04.2019.

Текля Шафран

Нар. 19.06.1932 р. в Польнік недалеко Криниці (з дому Ковальської), білді жидом Петра Шафрана – учителя, головного редактора журнальнички «Ватра». Вывозили двох синів, при тім нашою час на працю на ній рідній культурі. Пані Текля в 70-х роках в селі Ганьчова (північ Горлиць) зов'язала зокальній дитячий ансамбль «Іскорки», який довгі роки притігат місцеву лемківську молоді. Дописувала до «Нашого слова», журнальнички «Ватра». Борз гарді стварю, и ток призоубути співачки з Єи села наши друго життя в творчости ріжних колективів «Кроке» і «Відомо», «Лемківський перстеник», в збірках народних пісень, м. ін. в «Алтаній лемківської пісні», виданій в Львові в 2005 р. під редакційм Марії Бойко. Померла 02.06.2020 р.

З ЛЮБОВИ ДО СВОГО. ЖІНКИ ЛІДЕРКИ

НЕ Є РІЧІ НЕМОЖЛИВИХ

Вікторія Гойсак

Мовознавець, політолог, науковий працівник Кафедри україністики Ягеллонського університету. Займається дослідженням мови і народної культури Карпатського регіону. В 2009 р. захистила докторат з етнології, автор монографії «Мовна картина світу, відображена в народних казках з Лемківщини» (2010), численних наукових статей, співавтор монографії «Лемківські етимології» (2020). Од 2002 р. вчителька на Лемківщині, засновник і керівник дитячо-молодіжного фольклорного ансамблю «Лемківський перстеник». Од 2002 р. член редакції і коректор часопису «Ватра», а од кінця 2013 до 2019 р. його головний редактор. Ведуча, член оргкомітету, асистент режисера, а в роках 2008-2016 режисер сценічної програми Лемківської ватри в Жинні. За діяльність на ниві культури отримала відзнаку Міністра культури і національної спадщини (2007). Разом з мужем Емілієм виховують троє діти: Любомира, Анастасія і Арсенія

Ольга Соляр

Військова волонтерка, помагає українській армії з 2014 р., перше на луганським напрямку, а тепер на донецьким. За професією – етнологиня, оборонила докторат, науково досліджувала народну магію. Авторка блогу *Magia ludowa Karpat*. Співавторка і голова Фонду «Maria Karpat», в рамках якого створила Народний університет в Нових Садах, який тепер займається допомогою Україні. Протягом тривалого часу була членом Товариства «MaGurich», з яким ремонтувала цвинтарі на Лемківщині, Бойківщині, Надсянні. Мешкає в Перемишлі.

Юлія Дошна

Співачка той землі. Співала з Лемківцями, в супроводі з музикантами, а і сама. Співтворила лемківські кермеши, як ведуча помагає при Лемківських ватрах. Співпрацювала з Польським Телевізієм при реалізації програм «В себе» («U siebie»). Єдинадцять років провела дитячий ансамбль «Веремено», а од 2017 р. веде жіночу групу «Руті увити» («Ruty uwite»). Записала немало пісень на цецках. Нагороджена Президентом Віктором Ющенком як Заслужена артистка України, а того рока в Сату- Маре в Румунії на rani IGF Gold Star отримала престижну нагороду за цілісність артистичної діяльності, яка вперше і промове вартість культури на державнім та міжнароднім рівні. Нагороду називають «Оскаром фольклору».

Марія Келечав з Мончаків

Роджена в Пшемкові, мешкає і творить во Вроцлаві. Закінчила Економічну академію, працювала вчителькою в школі. Довгі роки належала до Головної управи Об'єднання лемків. Амбасадорка лемківського народного мистецтва. Писаня писанок винесла з рідної хижки, в якій писанкарством займалися прийнявши од п'ятих поколінь. Пише писанки зображеннями лемківськими і гучульськими. Виконує тіж вишивку, декоративні квіти, віночки. Лауреатка різного роду фестивалів і конкурсів. Репрезентувала Польщу на міжнародних виставках та стрічках в Німеччині, Греції, Чехії, Угорщині. Член Товариства народних митців в Любліні і Нижньошеського товариства художників у Вроцлаві, є лауреатом чисельних нагород, таких як: Срібний Хрест Заслуги (2004 р.), відзнака «Заслужений для польської культури», признана Міністром культури і національної спадщини (2008 р.), нагорода Президента Вроцлава (2010 р.), медаль «Заслужена дівка культури Gloria Artis» (2018 р.)

Оксана Грабан-Ліхтанська

Оксана вродила ся в Кричці, в родині Грабанів – Олени і Володислава – лемківських саспільних діячів, думкадаців і організаторів перших лемківських ватр. Студії почала на філологічній факультеті Університету М. К. Складовської в Любліні, а магістратуру кінчила на Вроцлавському Університеті, але в сесії едукативній доразі були тіж бічні стежки – семестри на Львівському Університеті ім. Івана Франка (Україна) і в Софійському Університеті ім. Климента Охридського (Болгарія), стажовий програм в чеській Празі. Свої наукові праці присвятила творчості і життю лемківського писателя і майстра, Теодора Кузюка з Борного, частого гостя при родинним столі Грабанів. Поза роботою в маркетинговій галузі, Оксана од парунадцятьох років діє при Створенні Лемко Тавер, котре дає їй простір до ведіння проєктів в розмаїтих обширних лемківській культурі – видавничий, фестивальний і медіальний. На полиці в невідній лемківській хижці гадки сме найти видані през Оксану книжки і плити, адже не лем перекладала і писала тексти, але тіж одповідає за перші лемківські аудіокнижки.

Її голос можемо почути в спомнених оповіданнях Кузюка, лемківських перекладах Петра Криничного "Малий Принц" і "Віні Пу", її авторських байках "Оповіданьки баби Теклі" і перших аніміваних байках з Лемколянди Фондації Стара Дорога. Кед загостите на Лемківській Ватрі в Лугах, Оксана привітат Вас зо сцени як долголітня презентерка. А коли зайдете на інтернетову сторону Radio Lemko, можете найти аудіції і фільми з каналу Lemko TV, котрі творит разом з комаротами з редакції. В розмаїтих обширних діяльності для Лемків підперот ю муж Бартолей, разом стаят о плеканя лемківського языка і культури. Спільні написали м.ін. польсько-лемківські бесідки "Porozmawiajmy po lemkowski" і ведуть канали в саспільних медіях під наголовком Фай по своему. Глони написали тексти саспіванок для наймолодших до виданя "Співаночки про діточку", до катрого музику створили Малгожата і Марко Тутка, а ілюстрації Каміла Трохановска. (Зберіаме правопис оригіналу)

Наталія Гладик

Абсолютентка Академії Мистецтв в Кракові – відділення мольбертного живопису, подипломових студій «Public Relations» на Економічнім університеті в Кракові, подипломових студій управління культурним спадщином на Економічнім університеті в Кракові і в Міжнародним центрі культури, як тіж програми «Лідери» Польсько-американської фундації Свободи. Од 2010 р. працює в Об'єднанні лемків, громадській організації, яка діє в цілій Польщі – академічний працівник, аніматор культури, а од 2011 р. як керівник Центру культури ім. Б.І. Антонича в Горлицях. Співпрацює з медіями і іншими інституціями культури. Видумує ріжнінініціативи, керування то єї «друге я». В рамках Об'єднання лемків самостійно веде циклічні проєкти такі як: «Лемківський Єрусалим» чи «Зустрічі з Лемківщиною», як тіж співтворит інші. Її авторським і широкозадаваним проєктом сут двері в п'ятих лемківських неіснуючих селах. Царинами єї лідерської діяльності сут культура, література і едукація, які служат охороні, захованню і розвитку культурної тотожности групи етнічної лемків. Цікавиться мистецтвом, культуром, літературом, суспільном психологієм, дизайном, візуальном комунікацієм, public relations в культурі, регіональним історієм. Чим ся керує в житю: «Ніт річі неможливи, бо як сут давки обмежена - то лем в нашій голові.» «Хто глядає - тот жме, хто діє - тот має!»

Опрацювання: Анна Буковска
Коректа: Вікторія Гойсак
Графічне оформліня: Дмитро Майчак

З ЛЮБОВИ ДО СВОГО. ЖІНКИ ЛІДЕРКИ

ПОВЕРНУТИ ШТО ЖИНУЛО

Юлія Онишканич

Родом з Мокрого над рікою Ославом. Пригоду з фольклором зачала в Ансамблі пісні і танцю «Ослав'яни». Свою пасію передає наступному поколінню і в Кракові веде дитячий ансамбль «Барвіночок», а в роках 2015-2019 проводила дитячий садочок «Барвіночок». Є редактором передачі «Кермеш» в Радіо Краків. До Об'єднання лемків долучилася завдяки Олі і Емілі (з дому Пиж), котри запросили її до співпраці при організації Лемківської ватри в Ждині.

Ольга Леськів (дівоче Пиж)

Випускниця болгарської філології, редакторка програми «Кермеш» в Радіо Краків. Діячка в Об'єднанні лемків, співорганізаторка і конферансьєрка на Лемківських ватрах в Ждині, Кермеші в Вільховці та інших ініціативах ОЛ. Співзасновниця Фондації KarpatArt, котра організує м.ін. фестиваль Grajdół і варштати, популяризуючи лемківську культуру. Од початку війни в Україні координаторка помічи біженцям в Українському народнім домі в Перемишлі.

Олександра Баюс

Від 2022 р. член Головної управи ОЛ. Скінчила Економічний університет в Кракові, своє знайомпвнт на різного роду школях і курсах. Вродилася і виховала на Ораві. Тепер мешкат з родиною в Маластаві, де має своє рахункове бюро. Олександра є книговодом ОЛ, секретарком Фондації «Новиця». Залажила ансамбль «Орав'яне», має крас голос – сопран, скоріше виступувала як солістка в ансамблю «Орав'яне», а тепер співат в ансамблі «Рути увити». Конферансьєрка на Лемківських ватрах, од пару років організуют з мужем спортакіаду. Знаме єіз фільмів «Лемки то ми», де є споретрєтувана як лемківська мама – давня і модерна. Приватні – щаслива жена і мама Ганці і Семанка.

Анна Барнат

Режисерка Лемківської ватри в Ждині. Од наймолодших років задигахувана в діяльність на потреби лемківського середовища, найперше як волонтерка, пізніше хрєвік сцени, а тепер разом з приятелями організаторка цілого фестивалю. Член Головної управи Об'єднання лемків і Фондації «Новиця» ім. Стефанії і Михайла Марковичів, засновниця і організаторка конкурсу «Лемківщина оком дитини», член редакції квартальника «Ватра», бере участь в проєкті «Лемки то ми». По професії вчителька географії, оборонила докторську дисертацію на Педагогічному університеті в Кракові на тему «Татажність лемків по польській і словацькій сторони Карпат». Вихована в душі любови до своєї культури і традиції через дві бабці – Ладзію з Клімківки і Мелю з Ізб – походить з Лосє – мама 3-літньої Оленки.

**Емілія Олена Стрілка
(дівоче Пиж)**

Випускниця Етнології і культурної антропології Ягеллонського університету і Школи артистичного проєктування одату в Кракові. Професійні проєктує одат в фірмі Reserved. Од років зв'язана з Об'єднанням лемків, конферансьєрка на Лемківських ватрах в Ждині, редакторка Radio-Lemka.pl, співатворка блога Make Life Lemko.

Анна Добровольська

Роджена на Мазурах, мешкат в Кривій. Співпрацює в «Товаристві розвитку села Крива». Проводила в своїй хижі сєліщю для діти. Назвали її «Пухата хато». З ініціативи пані Анни діти зачали зберати інформації про свої родини, своїх діду, стари фотографії. За свої проєкти «Krótkie spodenki mojego dziadka», «Miejsca, których już nie ma», тік рєновацио цмонтери та придорожних кам'яних хрєстів, калличок била доіснена і в 2009 р. стримала зиріжіння Старости горячячого «Мости старости». Тепер займаєтся аргутуристикою, має свою хижу «Хижка Гані», Хижка то міні-музей. В вересні організує од 6 років «Хижогорєк». Є то стріча з туристичними піснями і поезіям стіваном, не бракує тік лемківських співанок. Робит кривульки, промєє лемківську кухню.

Юстина Вишовська

Випускниця права і політології Вроцлавського університету, а тік IV українського ліцею вЛіпниці. Доволітний член лемківського ансамблю пісні і танцю «Кичера». Член Головної управи ОЛ, заступник голови гуртка ОЛ во Вроцлаві. Од 15 років співатворит Лемківську ватру в Ждині, організаторка «Лемківських спартакіад». Ініціаторка і координаторка вроцлавського дитячого ансамблю «Чижики», голова шлького то інтеграція та навчання діти лемківської культури, традиції, історії та музики.

Анна Буковська

Головний редактор квартальника «Ватра» від № 4(107) 2019 р., гуманістка, на штоден – займаєтся справами і опіком над старшими людьми, роджена на Заході і тік там мешкат. Позидат о собі, же все смотрит через рожеві окуляри и вшитким дає другу шансу, хоц не раз злі на тім вилша. Має четверо діти і семеро внуків. Як лідерка лунит покоління. Тих роджених на Заході, а вихованих через тих, што жили на Рідній Землі, і тих молодших з третього, а і четвертого покоління «західняків». Дастєратіт важливу роль двох наших Церков в вихованню молодого покоління. В редакційній праці керуєся якозіякоми покійного Стефана Гладика: «журнал має іти в майбутні з традиціям і ідеям перших головних редакторів».

Опрацювання: Анна Буковська
Коректа: Вікторія Гойсак
Графічне оформління: Дмитро Майчак

З ЛЮБОВИ ДО СВОГО. ЖІНКИ ЛІДЕРКИ

ТЕАТР ЖИТТЯ

Лідія Святківська, Дарія Святківська, Меланія Хам'як

Лідія Святківська

Дітка Антоніни Пещухи та Михайла Ковальського — лідера руху зв'язаного з поворотом на рідну Лемківщину по 1954-му, переслідуваного за діяльність, організатора життя культурного, засновника та довголітнього організатора Всеполюського конкурсу писанок в Гожові Влк., першого головного редактора квартальника «Ватра». Закінчила юридично-адміністративний факультет Вроцлавського університету. Від 1999 р. голова гуртка ОЛ в Гожові Влк., член Об'єднання українців. Проводила концерти, зустрічі з артистами в тім бенедикт Дмитра Павличка, відомого українського поета і в роках 1999-2001 амбасадора України в Польщі (1999), Лемківські музичні вечери (2008), Шевченківські вечери. Ведуча спільні з Мирославом Пещухом радіо-авдіо-авдіо «Бесіда про Україну» в Радіо Захід, передачі для немовлят. Від 1999 р. співорганізаторка Всеполюського конкурсу писанок ім. М. Ковальського в Гожові Влк. Активні бере участь в різного роду наукових конференціях з рефератами на лемківські теми. В 2019 отримала нагороду «Заслужена для культури». Має мужа Петра і дві дочки: Наталію і Дарію.

Йоганія Лабівська

Член Головної управи Об'єднання лемків, голова гуртка в Олаві. Ініціаторка гуманітарних збірок. Модераторка «Зустрічі з Лемківщиною на Заході», авторка дописів до квартальника «Ватра», конферансьєрка на Ждинських Ватрах, бере участь в проєкті «Лемки то ми». Про себе повідає, же: «Хочат театр життя. Ролі, котрі грає, сут креативні і небанальні. Найбарже кольорова, яку пришло їй грати - то роля Мами. Роля, до котрой має найбільший сентимент - то роля лемкині. Фурт еволюєє їй роля приятеля. Візуалізує і креує вшитка доокола згідні з своїм уявом. Афірмує життя. Куртина цілий час горі».

Рената Габло-Шептак

Любов до рідної землі защемили в дитинстві їй родиче Марія і Миколай Габло. Марія провадила дитячий вокальний ансамбль «Терка», Миколай Габло автор книжки «Вільховець Лемків втрачений». Плекали традиції, вчили рідної мови, співу. Член Головної управи Об'єднання лемків, співорганізаторка Кормеши в Вільхівці, Лемківської ватри в Ждині — обслуга бюра, конферансьєрка. Проще як книговод. Має двох синів Ігоря і Миколая.

Єва Святківська

Роджена в Горах, мешкат в Криниць. Родинний дім впамятат барз тепло: родиче вчили діти взаємної пошани, любови до вшиткого што рідне. Плекали традиції зв'язани з сьвятами та життьом штоденним. В їх хижі все бесідувалося по-своєму, ніколи ся не ганьбили і тото саме Єва хоче переказати своїм двом дівкам. Возит дівчата на проби ансамблю «Лемківський перстеник» до Горлиць, співпрацює з керівництвом ансамблю. Організаторка Лемківської ватри в Ждині, відповідальна за майстерні. Член Головної управи ОЛ, учасниця хору «Благовіст», який діє при греко-католицькій парафії в Криниць.

Лідія Тилявська

Роджена в Горах, мешкат в Розділю. В 2019 р. закінчила студія на Вроцлавським природничим університеті, спеціалістка од агробізнесу. Працює в рільництві. Радна їмні Ліпінки в повіті Горлицьким. Член Головної управи Об'єднання лемків. Співорганізаторка Лемківських ватр в Ждині. Є щасливом мамом Юлії.

Люба Дзюбина

Довголітній член Об'єднання лемків. Од 20 років займається обслугом бюра під час Лемківської ватри в Ждині, добрі їй знають вшитки ватрянні ансамблі, бо сут певні, же каждую проблему на Ватрі може розв'язати пані Люба котра, як тота мурянка, робит своє в бюрі Ватри, пильнує фактур, паперів, виплат, робит свою роботу. Любит звірята, професійно зв'язана з зоотехніком, тепер має більше вільного часу, бо перешла на пенсію. В вільним часі читат книжки, спацерує. Виховала двох синів і має троє внуків.

Опрацювання: Анна Буковська
Коректа: Вікторія Гойсак
Графічне оформлення: Дмитро Майчак

